

sikkerhed og administration på det sociale område er nedsat et Børneråd, der bl.a. skal arbejde for at sikre børns rettigheder. I medfør af lov nr. 520 af 21. juni 2005 om indhentelse af børneattester i forbindelse med ansættelse af personale mv. er der på en række områder fastsat regler om indhentelse af en børneattest med henblik på at hindre, at personer, der tidligere er dømt for seksuelt krænkende adfærd, bliver ansat i erhverv, hvor de kommer i kontakt med børn.

Det kan f.eks. også nævnes, at der er etableret en national telefonrådgivning, som henvender sig til voksne med seksuel interesse i børn, og et ambulante behandlingstilbud til børn og unge i alderen 6-18 år med en krænkende adfærd (projekt »Janus«).

Med hensyn til konventionens kapitel 3 og 4 (artikel 10-14) om koordinering og samarbejde mellem myndigheder samt beskyttende foranstaltninger, hjælp til ofre mv. kan der bl.a. peges på arbejdet i SISO (Videnscenter for sociale indsatser ved seksuelle overgreb mod børn), som bl.a. har åbne rådgivningslinjer, og på mulighederne for at kontakte og få rådgivning hos Team for Seksuelt Misbrugte Børn på Rigshospitalet.

For så vidt angår beskyttende foranstaltninger mv. kan også nævnes, at kommunerne efter lov om social service § 52 i visse tilfælde har mulighed for at anbringe barnet eller den unge uden for hjemmet, og at der efter lov om bortvisning og beføjelse til at meddele tilhold mv. bl.a. er hjemmel til at forbyde en person over 18 år at opholde sig i sit hjem, når der er en begrundet mistanke om, at den pågældende mod et medlem af sin husstand har begået en overtrædelse af straffelovens § 210 (incest) eller en overtrædelse af straffelovens kapitel 24 om forbrydelser mod kønssædeligheden mv. Der er også efter reglerne i retsplejelovens § 762 om varetægtsfængsling mulighed for at fjerne en formodet gerningsmand fra barnet.

Konventionens kapitel 5 (artikel 15-17) indeholder forskellige bestemmelser om behandling mv., som må anses for opfyldt navnlig med den særlige visitationsordning vedrørende behandling af personer, der er dømt for sædelighedsforbrydelser, de behandlingstilbud, der findes til personer dømt for sædelighedsforbrydelser (bl.a. i Anstalten ved Herstedvester), samt den særlige behandlingsordning, der giver mulighed for, at den pågældende i visse tilfælde i stedet for en ubetinget fængselsstraf kan blive idømt en betinget dom med vilkår om psykiatrisk-sexologisk behandling. Som nævnt ovenfor er der også etableret det særlige projekt »Janus« med et ambulante behandlingstilbud til børn og unge i alderen 6-18 år med en krænkende adfærd.

Særligt med hensyn til de forpligtelser, der følger af konventionens kapitel 6 (artikel 18-29), til at kriminalisere en række forskellige handlinger kan henvises til de gældende bestemmelser i straffelovens kapitel 24 om forbrydelser mod kønssædeligheden, herunder § 216 om voldtægt, § 217 om opnåelse af samleje ved anden ulovlig tvang, § 222 om samleje med en person under 15 år, § 223 a om samleje mod betaling med en person under 18 år samt § 230 og § 235 om henholdsvis fremstilling, udbredelse og besiddelse af utugtige fotografier, film mv. af personer under 18 år (børnepornografisk materiale).

Konventionens artikel 27 om sanktioner og foranstaltninger indeholder et krav om, at staterne skal sikre, at der er mulighed for midlertidigt eller permanent at lukke ethvert etablerement, der har været brugt til at begå forbrydelser omfattet af konventionen (1. led), eller midlertidigt eller permanent at nægte gerningsmanden ret til at udøve den virksomhed, som led i hvilken den strafbare handling blev begået (2. led), jf. stk. 3, litra b.

Efter Justitsministeriets opfattelse må det antages, at bestemmelsen skal forstås således, at staterne er forpligtede til at sikre, at det efter national ret er muligt enten midlertidigt eller permanent at lukke ethvert etablerement, der har været brugt til at begå en af de omfattede forbrydelser (1. led), eller midlertidigt eller permanent at nægte gerningsmanden at udøve den virksomhed, under hvis dække forbrydelsen er begået (2. led). Efter Justitsministeriets opfattelse må artiklens 2. led om, at gerningsmanden skal kunne nægtes fortsat at udøve den virksomhed, som led i hvilken den strafbare handling blev begået, anses for opfyldt med straffelovens § 79, stk. 1 og 2, om rettigheidsfrakendelse. Efter disse bestemmelser kan den, som udøver virksomhed, der kræver særlig autorisation, ved dom for strafbart forhold frakendes retten til fortsat at udøve den pågældende virksomhed, hvis det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen, og det samme gælder om udøvelse af anden virksomhed, når særlige omstændigheder taler derfor.

På enkelte punkter er der behov for lovændringer for at opfylde konventionens kapitel 6, jf. pkt. 4.2-4.4 nedenfor.

Med hensyn til konventionens kapitel 7 (artikel 30-36) om efterforskning, retspleje mv. kan navnlig henvises til reglerne i retsplejelovens kapitel 66 a om beskikkelse af en bistandsadvokat for den forurettede samt de forskellige øvrige regler, der giver mulighed for at tage særligt hensyn til den forurettede i en straffesag, herunder f.eks. reglerne i retsplejelovens §§ 29, 29 a og 30 om dørlukning, referatforbud og navnefor-